

آثار باستانی و ارزش های تاریخی

روز عشاق ایرانی یا اسپندارمزگان

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی

انتشار: ۲۵ بهمن ۱۳۹۳ ۲۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

29 بهمن روز عشاق ایران یا اسپندارمزگان این روز "سپندار مزگان" یا "اسفندار مزگان" نام داشته . فلسفه ی بزرگداشت این روز به عنوان "روز عشق" به این صورت بوده که در ایران باستان هر ماه را سی روز حساب می کردن و علاوه بر اینکه ماه ها اسم داشتند، هر کدام از روزهای ماه هم یک نام داشتند. به عنوان مثال روز اول "روز اهورامزدا"، روز دوم "روز بهمن" (سلامت اندیشه) که نخستین صفت خدا ست روز سوم "اردیبهشت" یعنی بهترین راستی و پاکی که باز از صفات خداست، روز چهارم "شهریور" یعنی شاهی و فرمانروایی آرمانی که خاص

29 بهمن روز عشاق ایران یا اسپندارمزگان

این روز "سپندار مزگان" یا "اسفندار مزگان" نام داشته .

فلسفه ی بزرگداشت این روز به عنوان "روز عشق" به این صورت بوده که در ایران باستان هر ماه را سی روز حساب می کردن و علاوه بر اینکه ماه ها اسم داشتند، هر کدام از روزهای ماه هم یک نام داشتند.

به عنوان مثال روز اول "روز اهورامزدا"، روز دوم "روز بهمن" (سلامت اندیشه) که نخستین صفت خدا ست .

...

روز سوم "اردیبهشت" یعنی بهترین راستی و پاکی که باز از صفات خداست، روز چهارم "شهریور" یعنی شاهی و فرمانروایی آرمانی که خاص خداست و روز پنجم "سپندار مز" بوده. سپندار مز لقب ملی زمین است. یعنی گستراننده، مقدس، فروتن. زمین نماد عشقه، چون با فروتنی، تواضع و گذشت به همه عشق می ورزه.

زشت و زیبا رو به یک چشم نگاه می کنه و مثل یک مادر همه رو در دامن پر مهر خودش امان می ده.

به همین دلیل در فرهنگباستان "اسپندارمزگان" رو به عنوان نماد عشق می پنداشتند. در هر ماه، یک بار، نام روز و ماه یکی می شده .

در همان روزی که نامش با نام ماه مقارن می شده جشنی ترتیب می دادن متناسب با نام اون روز و ماه.

مثلاً شانزدهمین روز هر ماه مهر نام داشته که در ماه مهر "مهرگان" لقب می گرفت. همین طور روز پنجم هر ماه سپندارمز یا اسپندارمز نام داشت که در ماه دوازدهم سال که اون هم اسفندارمز نام داشت، جشنی با همین عنوان می گرفتن.

سپندارمزگان جشن زمین و گرامیداشت عشق است که هر دو در کنار هم معنا پیدا می کردن. در این روز زنان با محبت به شوهران خود هدیه می دادن، مردان هم زنان و دخترانشون رو بر تخت شاهی می نشوندن به اونها هدیه داده و ازشون اطاعت می کردن.

ملت ایران از جمله ملت‌هاییست که زندگی اش با جشن و شادمانی پیوند فراوانی داشته، به مناسبت های گوناگون جشن می‌گرفتند و به سرور شادمانی روزگار می گذروندن.

این جشن ها نشان دهنده ی فرهنگ، نحوه ی زندگی، خلق و خوی، فلسفه ی حیات و کلاً جهان بینی ایرانیان باستان است. از اونجایی که ما با فرهنگ باستانی خود کمتر آشناییم شکوه و زیبایی این فرهنگ با ما بیگانه شده.

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «روز عشاق ایرانی یا اسپندارمزگان»، پارسیان دژ، ۱۳۹۳.

خواندن مقاله و پیوست‌های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1237/pdf/روز-عشاق-ایرانی-یا-اسپندارمزگان>

آخرین ویرایش مقاله: ۲۷ مهر ۱۳۹۹